

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Миколаїв

30.06.2023

Начальник 2 відділення слідчого відділу УСБУ в Херсонській області капітан юстиції Колокот Дмитро Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22022230000000012 від 04 березня 2022 року ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 111 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

**БЕРЕЗОВСЬКОМУ СВЯТОСЛАВУ
ВОЛОДИМИРОВИЧУ**, 29.01.1979 року
народження, громадянину України,
уродженцю м. Херсона, який зареєстрований
за адресою: м. Херсон, вул. Залізнична,
буд. 22, кв. 18, документований паспортом
громадянина України серії МО № 269179,
виданим 18.12.1996 Комсомольським РВ ХМУ
УМВС України в Херсонській області,
ідентифікаційний номер 2888316136,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, – у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, а саме надання представнику іноземної держави допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненого в умовах воєнного стану.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму

про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи в порушення вимог п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Ради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є РФ.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98- ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору РФ зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статі 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний

устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська. Луганська. Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська. Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід’ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил (далі – ЗС) РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині ранку президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв’язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-ІХ.

У подальшому, воєнний стан неодноразово продовжувався, останній раз Указом Президента від 01.05.2023 № 254/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», який затверджено Законом України від 02.05.2023 № 3057, продовжено дію воєнного стану з 5 год. 30 хв. 20.05.2023 строком на 90 діб.

Під час збройного конфлікту у період з початку березня 2022 року до листопада 2022 року збройними силами РФ та іншими військовими формуваннями країни агресора встановлено тимчасовий протиправний контроль за містом Херсон Херсонської області.

З метою утримання захопленої території представники спеціальних служб РФ у взаємодії із збройними силами РФ організували підривну діяльність, скеровану на подолання спротиву місцевого населення Херсонської області, зокрема представників правоохоронних органів та сил оборони України, та припинення підтримки місцевих легітимних органів влади. Для реалізації вказаних незаконних дій вони на добровільній основі залучають до співпраці представників органів влади, місцевого самоврядування та місцевих мешканців.

Так, громадянин України Березовський С.В., будучи проросійськи налаштованим, достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, будучи помічником судді Херсонського

апеляційного суду, переслідуючи мету заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, не пізніше березня 2022 року (більш точного часу не встановлено) добровільно погодився на конфіденційну співпрацю із представником ФСБ РФ Тарасенком Олександром Валерійовичем, 30.05.1976 року народження, який використовував псевдонім «Олександр Тарасов».

Березовський С.В., перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Херсон Херсонської області, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на вчинення державної зради, у невстановлений досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше 24.03.2022 вступив у контакт представником ФСБ РФ, який використовував псевдонім «Олександр Тарасов». З метою забезпечення конспірації та унеможливлення розкриття протиправної діяльності Березовського С.В. правоохоронними органами України, зазначений представник ФСБ РФ обумовив із Березовським С.В. канал обміну інформацією через Інтернет-месенджер «Telegram» та надав для зв'язку номер мобільного телефону – +79786423110. В свою чергу Березовський С.В. надав власний мобільний номер телефону +380509378336, на який зареєстровано вказаний месенджер.

Будучи завербованим представником держави-агресора для надання допомоги у збройному конфлікті проти України, Березовський С.В., використовуючи псевдонім «Барс», діючи умисно на шкоду обороноздатності та державній безпеці України, з 24.03.2022 до 04.06.2022, перебуваючи на території тимчасово окупованого м. Херсона, на виконання поставлених представником ФСБ РФ злочинних завдань, а також з власної ініціативи, будучи діючим працівником Херсонського апеляційного суду, обізнаним щодо мешканців Херсонської області, представників правоохоронних, судових органів та органів місцевого самоврядування, особисто та за допомогою наявних зв'язків серед інших громадян України проводив збір та аналіз фактичної обстановки в м. Херсоні, здійснював передачу відомостей щодо місцезнаходження та установчі дані проукраїнських політичних діячів, працівників Херсонського апеляційного суду, активістів, представників правоохоронних органів, органів прокуратури, які мешкають або мешкали на території Херсонської області, з метою їх схилення їх до співпраці, фізичного знищення, залякування та блокування їх публічної діяльності, з метою подолання їх супротиву військовому вторгненню РФ на територію України.

Березовський С.В. на виконання завдань і доручень представника ФСБ РФ щодо здійснення візуальної розвідки, переслідуючи злочинний умисел, 03.04.2022 перебуваючи в м. Херсон по проспекту Текстильників поблизу пам'ятника Шевченку Т.Г., здійснив відеозапис проукраїнського мітингу, який в подальшому передав зазначеному представнику держави-агресора через месенджер «Telegram» з метою встановлення організаторів заходу для подальшого їх ліквідації.

В період з 12.04.2022 до 19.04.2022 Березовський С.В., перебуваючи в м. Херсон, отримував від представника ФСБ РФ завдання щодо перевірки

адрес – місце проживання співробітників українських правоохоронних органів, органів прокуратури та Служби безпеки України, як діючих так і тих, які перебувають на пенсії, та залишилися в м. Херсоні, з метою встановлення актуальної інформації про їх місце знаходження для подальшого проведення обшуків домоволодінь та затримань вказаних осіб представниками РФ.

На виконання вказаних завдань Березовський С.В. 14.04.2022 здійснив вихід за адресою: м. Херсон, вул. Бериславське шосе, 6а, кв. 88, за місцем мешкання Прядка Ю.В. – співробітника прокуратури, 19.04.2022 – за адресою: м. Херсон, проспект Сенявіна, 166, к. 1, кв. 72, за місцем мешкання колишнього співробітника СБУ Алексєєва В., та за адресою: м. Херсон, проспект Сенявіна, 152, к. 1, кв. 26, за місцем мешкання співробітника прокуратури Бугрименка Д.В.

26.04.2022 Березовський С.В. отримав від представника ФСБ РФ завдання наступного змісту: з метою встановлення осіб, які мають відношення до партизанських рухів, до нацистських банд, а також груп, які мають негативне відношення до можливого входження Херсонської області до складу російської федерації, необхідно здійснити вивчення особи депутата місцевої ради Лисюка С.О., проживаючого за адресою: м. Херсон, вул. Шенгелія, 1, кв. 50, який відмовився від співробітництва представниками держави-агресора.

04.06.2022 Березовський С.В. на виконання отриманого завдання здійснив вихід за вказаною адресою, де в ході спілкування з сусідкою Лисюка С.О. з'ясував номери мобільних телефонів останнього, які в подальшому передав представнику ФСБ РФ з метою встановлення місця знаходження Лисюка С.О. та його подальшої ліквідації.

З огляду на вказані обставини Березовський Святослав Володимирович, 29.01.1979 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, – державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, а саме надання представнику іноземної держави допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненого в умовах воєнного стану.

Начальник 2 відділення СВ
УСБУ в Херсонській області

Колокот Дмитро Володимирович

ПОГОДЖУЮ
Прокурор відділу
Херсонської обласної прокуратури

Андрій Сергійович Безкровний

«30» червня 2023 року

Одночасно підозрюваному Березовському С.В. роз'яснено його права, передбачені ст. 42 КПК України:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ (підпис, ініціали, прізвище) «___» год. «___» хвилин «___» _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Начальник 2 відділення СВ
УСБУ в Херсонській області**

Колокот Дмитро Володимирович